

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 14. & 15. lib. 4. Regum, in quibus describitur Monitum ambizioso Amasiæ à Joa datum. Amasiæ infortunium in bello atque mors. Vita Azariæ &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

gatum decet esse oculum, ait Simon Cass, lib. 7. cap. 9. Qui clarè vult alios intueri, & purgata debet esse ratio, quæ sugare aliorum nebulas cupit. Munda sit manus, quæ alios studet abstergere.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 14. & 15. lib. 4. Regum, in quibus describitur Monitum ambitioso Amasia à Joa datum. Amasia infortunium in bello atque mors. Vita Azaria &c.

Considera 1. **Q**Uàm paucos reperire fit, qui fraternis monitis à Joa N. 314. Rege Amasix Regi cap. 14. v. 10. datis acquiescant, dum novos Dignitatum & honorum titulos affectu stolidò ambientes, nihil ægriùs ferunt, quàm audire cum Amasia Rege citatò locò: *tu esto contentus glorià tuà, & sede in solio tuo.* Quotidianà tamen experientia discunt: homines quò altiùs ascenderit, eò casui viciniore reddi, tam in propriam, quàm aliorum ruinam. S. Bernardus Epist. 9. Archiepiscopum coloniensem. suò tempore viventem talibùs verbis mone-re voluit: *si cunctos, qui vocantur ad Ministerium, constat eligi ad Regnum, profectò securus est Archiepiscopus coloniensis. Quòd si etiam Saulem in Regno & Judam in Sacerdotio legitur elegisse non aliis, quàm ipse Deus: timeat necesse est Archiepiscopus coloniensis.* Hoc periculum, de quo fugiendo hortabatur alios S. Bernardus, ipsemet declinaturus, amplissimos Italix Archiepiscopatus sibi oblatos respuit. Seraphicus Patriarcha teste Lyrano à Papa interrogatus: an fratres suos ad Prælaturas promoveri æquò ferret animò? reposuit: *Domine! fratres mei idèò sunt minores, ut majores fieri non præsumant. Si vultis, ut fructum faciant in Ecclesia Dei, dimittite eos in statu vocationis eorum, & ad Ecclesiasticas Dignitates eos accedere nullatenùs permittatis.* Mirabilis visio quondam Prophetæ Isaix cap. 6. vidit ille Angelos sex aliis instructos, sed taliter illis usos. *Duabùs velabant faciem ejus, & duabùs velabant pedes ejus, & duabùs volabant.* Cur quæso (ingeniosè quærit Nazara in Josux cap. 14. scribens) sex alas non adhibent Angeli, ut eò velociùs ad altiora dirigant motum? cur non quatuor saltem explicant, ut eò citiùs felicitatis apicem attingant? respondet citatus author: id ea de causa fieri, ut nos homines doceant, quàm periculosum sit, multò conatu honorum culmina ambire: quare eos sic alas disposuisse, ut

Hhh 2

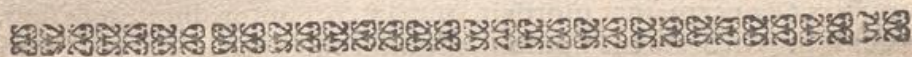
qua-

quatator illorum quasi quatuor vinculis Deo alligarentur, tanto securius in altum volaturi mediantibus cæteris; alisque caput pedesque ambiisse, ut initium & finem rite perpendant, ne cæcò impetu ducti & seducti tenderent ad sui perniciem. Optimè igitur S. Greg. M. ad supremam Pontificatûs Dignitatem quasi vi tractus lib. cur. pass. p. 1. c. 9. ait: *quid est potestas culminis, nisi tempestas mentis? in qua cogitationum procellis semper navis cordis quatitur, huc illucque incessanter impellitur, ut per repentinos incessus oris & operis quasi per obviantia saxa frangatur.* Ponderosa quis neget hæc esse S. Doctoris verba? sed malè metuo Christiane Lector, ne inordinatus Dignitatum & officiorum affectus, qui in te vivit, illis longè præponderet, & tam parum acquiescas salutaribus hisce monitis, quàm parum acquievit Amasias monitis Joæ, victus tamen & captus meritis ambitionis suæ pœnas exsolvit.

N. 315.

Considera 2. Homines secularibus negotiis longò tempore additos, tunc tandem fore beatos, quando cum Rege Azaria, de quo S. Scriptura cap. 15. tractat, ita puniuntur à Deo: ut talibus curis in alios translatis incipiant Spiritui & Cælo vivere *in domo libera seorsum.* v. 5. cit. capit. de his canit regius Propheta Psal. 149. *exultabunt Sancti in gloria, letabuntur in cubilibus suis.* in quæ verba S. August. ait: *non in nugis, non in foris, sed in cubilibus suis.* Carolum V. illud Imperatorum Miraculum dixisse constat: se resignatò Imperiò plus voluptatis & soliti gaudii in solitudine monasticâ unica die, quàm in omnibus victoriis & Triumphis sensit. Aneas filivius, qui ante Pontificatum inter aulicos tumultus, litteris ac studiis obstrepentes, diu versabatur, hæc locutus esse fertur: *est magnorum virorum recreatio mentis secessus, cum se aliquis retrahit in solitarium locum, ac vel meditat, vel legit, vel scribit &c.* Si queratur Antistes Nolanus: quò nomine solitudinem compellet? reponet ille: *cælestem esse officinam.* quod inter Idololatriæ tenebras ipsi quoque Ethnici cognoverant, Pyrrhus enim Philosophus Laertiò teste cum solus deprehenderetur, rogatus: quid rerum ageret? *meditor, in- quiebat, probus esse.* Seneca frequentes & serias admonitiones ingerens: *quid tibi vitandum præcipuè existimem, quaris? turbam.* Ego certè confiteor imbecillitatem meam, nunquam mores, quos extuli, refero: *aliquid ex eo, quòd composui, turbatur, aliquid ex his, quæ sugavi redit, inimica multorum est conversatio &c.* Christiane Lector, qui tot dies laboribus trivisti vanis, noctes egisti insomnes in tumultu, recede tandem à commercio rerum caducarum. Quid juvat, tantum videre, audire, & loqui, ex quo sequitur,

quitur, tam frequentur te inquietari, te lugere, te dolere? etsi foris invitet sapientia, corripiat, instruat, foris neminem osculatur. Philomelam argute modulantem, ut quis audiat, sylvas necesse est, accedat: haud aliter Deum quis sibi loquentem, & intus suaviter canentem sentiat, solitudinem quærat, strepitum fugiat, oportet. Augustinus cantilenam hanc dulcissimam auditurus, fugiens Chartaginem, ubi omnia strepebant: etiam relicto sociò Alipiò, ad vireta silentis horti se conferre debuit, testatus de se lib. 8. conf. c. 13. *Ego sub quadam fici arbore stravi me, nescio quomodo, & demisi habenas lacrymis, & ecce audio vocem: tolle, lege, tolle, lege.* Bernardus quoque de se fateri debuit: *quamdiu in exterioribus occupatus fui, vocem tuam Domine juxta audire non potui.* S. Macarius à Dæmone sollicitatus, ut solitudinem linquens procurandæ aliorum salutis incumberet, jactavit se pronus in terram, & extendit pedes suos à foris limen cellulæ suæ, clamans teste Rhosvv. atque dicens: *trahite Dæmones, trahite: ego enim pedibus meis non vado, sed si potestis me hîc abducite, ego quippe testor Deum, quod hîc jaceo ad vesperam.* Bone Deus! si tantæ sanctitatis vir, ex causa tum pia, solitudini claustroque suo valedicere noluit, timens, ne quærendo aliorum salutem, propriam perdat, & turbæ loquens, non amplius audiat sibi colloquentem Deum: quid tibi Christiane Lector contingeret, qui solius curiositatis pascendæ gratiâ tam sæpè domum tuam aut cellulam egredis?

FASCICULUS XLVII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 16. & 17. lib. 4. Regum, in quibus describitur Impietas Achaz, superstitio erga Altare Damasci, Assyriorum pœna ob Idololatriam in Palestina commissum &c.

Considera I. **I**mpium Regem Achaz: qui teste S. Scriptura cap. 16. N. 316; *filium consecravit, transferens per ignem secundum Idola Gentium &c.* clarissimam esse figuram quorundam parentum,

Hhh 3

tum,